

Homilia wygłoszona przez
Kardynała Kevina Josepha Farrela

Ewangelia: „Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty Ojczye we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś” /J17,20-23/

Właśnie wysłuchaliśmy porywających słów Jezusa. Tych, które wypowiedział wiedząc, że wkrótce będzie musiał opuścić swoich uczniów. Zwraca się do Boga, prosząc Go: **ABY BYLI JEDNO**. To modlitwa Jezusa także za każdego z nas tu i teraz.

Ta modlitwa daje nam do zrozumienia to, że ta jedność nie jest naszą zasługą, lecz pochodzi od Boga!

Słowa: „*Ja w Tobie, oni we Mnie*”- to fundament jedności! Aby zaistniała jedność, potrzebna jest obecność Chrystusa w nas. Wszyscy otrzymaliśmy tę samą łaskę- łaskę Chrystusa w nas, a przez Niego przyjęcia przebaczenia naszych błędów i win, a także przebaczenia innym.

Przez działanie Ducha Świętego modlitwa Jezusa jest wypełniana. W Duchu Świętym, stwórcy jedności, każda wspólnota i Kościół święty może osiągnąć jedność.

Kiedy świętujemy 50 rocznicę Odnowy Charyzmatycznej, musimy przeprosić Boga i prosić Go o przebaczenie za nasze słabości i to, że tak wiele razy zasmucaliśmy Świętego Ducha Bożego poszukując fałszywych pocieszycieli w świecie.

Powinniśmy szukać przebaczenia za wiele naszych błędów i upadków dotyczących wspólnot, wspólnot, których pragnie Jezus dla Kościoła. Przebaczenia błędów spowodowanych głównie pychą, niecierpliwością, nieostrożnym słowem, osądem, arogancją, swoim przekonaniem że jesteśmy lepsi od innych i że mamy za wszelką cenę bronić swoich własnych pomysłów. A także innych słabości, które spowodowały napięcia i problemy w grupach i parafiach.

Dzisiaj przed Bogiem prosimy o przebaczenie tych wszystkich błędów. Niech Duch Święty na nowo rozпали ogień Boskiego Miłosierdzia w nas, tak aby zatwardziałość naszych serc, nasze złe czyny i niewierności były wypalone.

Ten czas jubileuszu jest także dla nas okazją do spojrzenia w przód! Duch Święty zawsze generuje nowość, entuzjazm i misyjny zapał w Kościele. Tak więc ważnym dodatkiem do daru szczerego nawrócenia z przeszłych grzechów dla nas, jest to abyśmy nowymi oczyma mogli spojrzeć na powołanie które otrzymaliśmy. A przede wszystkim na nasze osobiste powołanie!

Bóg przyszedł, aby spotkać Ciebie poprzez Odnowę Charyzmatyczną! Abyś mógł w pełni przeżyć swoje powołanie jako małżonek, małżonka, kapłan, osoba konsekrowana, czy młody uczeń Chrystusa. Te cotygodniowe spotkania w Twojej wspólnotcie, tej, która stała się Twoją prawdziwą duchową rodziną, pomogły Ci podążać prawdziwą chrześcijańską drogą z autentycznym oddaniem co do tego, co Bóg powierzył Tobie na ten czas. Bóg wezwał nas do tego, abyśmy byli matkami, ojcami, edukatorami i autorytetami dla młodzieży w miejscu gdzie mieszkamy, tworzymy, w prostocie serca, miłosierdziu i mądrości życia, którą Duch Święty naprawdę nas obdarza.

Katolicka Odnowa w Duchu Świętym jest jednym z najpiękniejszych owoców Ducha Świętego zainicjowanym w Kościele Soborem Watykańskim II. Dała nowe pobudzenie do realizacji misji Kościoła, a po 50 latach, ten strumień łaski który reprezentujemy, dochodzi już do pewnego poziomu dojrzałości. Ta przynależność do Odnowy Charyzmatycznej, nie może być ograniczona tylko do doświadczenia duchowego, które jest prywatne i pocieszające! Ma stać się drogą wiary, która prowadzi nas do wiecznie wzrastającej świadomości, że misja Kościoła, jest NASZĄ misją. Że cele diecezjalne, są naszymi celami, że problemy naszych parafii, są naszymi problemami, a ponadto, że nasz Chrzest w Duchu dokonał się poprzez wspólnotę, zgromadzenie, które modliło się za nas. To nie dokonało się w oddzieleniu, oderwaniu, tak więc Katolicka Odnowa Charyzmatyczna jest w związku z tym w swojej genezie „kościelna”/eklezyjalna. To doświadczenie wiary ma być reprezentacją całego Kościoła który modli się za nas. Wszyscy włączamy się w modlitwę Kościoła będąc wezwanymi do działania w jedności i harmonii z Kościołem. Ta komunia ma wyrażać się w relacjach pasterzy i grup, ma to być także harmonia z innymi wspólnotami kościelnymi. Ma sprawić lepsze zrozumienie Odnowy Charyzmatycznej, która ma pomagać Kościołowi w sposób szczególny. Kościół zawsze będzie charyzmatyczny. Otwierając się i coraz bardziej pozwalając, aby w życiu codziennym naszego kościoła to wszystko stawało się rzeczywistością, pozwólmy, by tą rzeczywistością stała się Odnowa Charyzmatyczna i uwielbienie.

Wszystko co robimy opiera się na uwielbieniu, adoracji, oddaniu Chwały Bogu który daje nam pełnię miłości, wewnętrzny pokój i uzdolnienie nas do tego co robimy. Bez adoracji, bez oddawania chwały, uwielbienia, nasze serca będą oziębłe i wszystko co robi Kościół będzie wtedy pozbawione życia i radości, z czasem stanie się biurokratyczną działalnością, a na koniec obumrze.

Wzywajmy Ducha Świętego by zstąpił na nas. Niech nappełni nasze serca, niech otworzy nasz umysł abyśmy razem mogli zawsze pamiętać słowa Jezusa Chrystusa, który przygotowywał się do swojej męki i śmierci: „Abyśmy wszyscy byli jedno”. Bo to Duch, który żyje w nas, sprawia, że jesteśmy jedno.

Niech Pan Jezus Chrystus i Duch Święty pomaga nam, byśmy byli żywymi świadkami ewangelii, Dobrej Nowiny ogłoszonej nam przez Jezusa. Zawierzmy Maryi Matce Chrystusa i Oblubienicy Ducha Świętego nasze życie, rodziny, wspólnoty, tak, aby wola Ojca zawsze wypełniała się, gdy oddajemy Chwałę Bogu. Amen.